

2019. május 10-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Németországi Szövetségi Köztársaság**(C-371/19. sz. ügy)**

(2019/C 213/23)

Az eljárás nyelve: német

Felek*Felperes:* Európai Bizottság (képviselők: J. Jokubauskaitė és R. Pethke meghatalmazottak)*Alperes:* Németországi Szövetségi Köztársaság**Kereseti kérelmek**

- a Bíróság állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság — mivel rendszeres jelleggel megtagadja a hozzáadottértékadó (héa) visszatérítése iránti kérelemből hiányzó adatok iránti információkérést, és ehelyett a visszatérítési kérelmeket közvetlenül elutasítja, ha az ilyen adatok csak a szeptember 30-i jogvesztő határidő után nyújthatók be — nem teljesítette a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 170. és 171. cikkéből, valamint a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt [hozzáadottértékadó-visszatérítés] részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2008. február 12-i 2008/9/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾ 5. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Európai Bizottság a keresetét a következő három jogalapra alapítja:

1. Első jogalap — A héasemlegesség elvének megsértése

A Németországi Szövetségi Köztársaság megsértette a héasemlegességnek a 2006/112 irányelv 170. és 171. cikkében, valamint a 2008/9 irányelv 5. cikkében rögzített elvét, amely szerint termékek beszerzése és szolgáltatások igénybevétele esetén az adóalanyokat a megelőző értékesítési szakaszok során előzetesen felszámított héa alól tehermentesíteni kell.

Az adósemlegesség elve a héajogban megköveteli, hogy helyt adjanak mindazon visszatérítési kérelemnek, amelynél teljesülnek az anyagi jogi követelmények. A visszatérítés anyagi jogi feltételeinek fennállásával kapcsolatban felmerült költségek esetén a visszatérítési kérelmeket a 2008/9 irányelv 21. cikke első bekezdésének első albekezdésével összefüggésben értelmezett 5. cikke szerint csak abban az esetben lehet elutasítani, ha a visszatérítés helye szerinti tagállam ezen irányelv 20. cikkén alapuló információkérése eredménytelen maradt.

2. Második jogalap — A héa-visszatérítési igény hatékony érvényesülése elvének megsértése

A Németországi Szövetségi Köztársaság által képviselt értelmezés a 2008/9 irányelv 21. cikkének első bekezdése vonatkozásában korlátozza a héa-visszatérítési igény hatékony érvényesítését azon adóalanyok részéről, akik nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban rendelkeznek illetőséggel. Így a német adóhatóságok adminisztratív gyakorlata azon jogaikban sérti ezen adóalanyokat, amelyek a 2006/112 irányelv 170. és 171. cikkéből, valamint a 2008/9 irányelv 5. cikkéből következnek.

A 2006/112 és 2008/9 irányelv hatékony érvényesülése megköveteli az anyagi jogi héa-visszatérítési igény érvényesítését annak érdekében, hogy a semlegesség elvének a lehető legnagyobb mértékben megfeleljenek. E rendelkezések arra irányultak, hogy termékek beszerzése és szolgáltatások igénybevétele esetén az adóalanyokat a megelőző értékesítési szakaszok során előzetesen felszámított héa alól teljeskörűen tehermentesítsék, és ezáltal arra törekedtek, hogy a határokon átnyúló értékesítések esetében is minden adóalany számára nagymértékben azonos versenyfeltételeket teremtsenek. Ennek mentén minden olyan, az irányelvben előírt és megfelelő közigazgatási intézkedést alkalmazni kell, amely a héa-visszatérítési igény érvényesítését szolgálja.

3. Harmadik jogalap — A bizalomvédelem elvének megsértése

Az, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság rendszeres jelleggel megtagadja, hogy a 2008/9 irányelv 20. cikkének (1) bekezdése szerint kiegészítő információkat és bizonylatokat kérjen, sérti a bizalomvédelem elvét. Minden adóalany, miután megkapta a visszatérítési kérelem benyújtására vonatkozó kézhezvételi igazolást, joggal bízhat abban, hogy a kérelmét az ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelően fogják feldolgozni. Ha nem ez történik, akkor sérül a jogszerű feldolgozásba vetett bizalma.

⁽¹⁾ HL 2006. L 347., 1. o.

⁽²⁾ HL 2008. L 44., 23. o.